

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Matura na mariborski gimnaziji.

Z veliko radovednostjo smo pričakovali izida tukajšnje gimnazijske mature. Letos so namreč prvič prišli k maturi učenci slovenskih paralelk. Kako se bodo vedli pri maturi? Jo bodo sploh prestali? Kakšni bodo v primeri s svojimi nemškimi tovariši? To so bila težavna, pomenljiva vprašanja, ako se rešijo za nas ugodno, smemo biti ponosni na svojo učečo se mladež.

In glejte, hvala Bogu! Več, kakor smo upali, več smo dosegli; letošnja matura je prekosila vse naše nade. Številke naj govoré: K maturi se je oglasilo vseh 41 učencev osmega razreda, 32 Slovencev in 9 Nemcev. Skušnjo je prestalo 38 učencev, 3 morajo čez dva meseca vsak iz jednega predmeta skušnjo ponoviti, »dvojke« pa ni dobil nobeden. Med onimi 38 jih je 14, ki so maturo dovršili z odliko, torej več, kakor ena tretjina samih odlikavev, in med odlikavi je 12 Slovencev, in 2 Nemca, torej Slovencev i tukaj v primeri zdatno več.

To je uspeh, laskav, velečasten, diven, da si lepega želeli ne moremo. Za nas je neizmernega pomena. Pridite, vi zagrizeni nasprotniki, ki hočete slovenski mladini zabraniti slovenski poduk, in učite se iz navedenih števil! Kaj vam vse povejo! Ali vam ne kličejo gromovito na uho: Slovenska mladež je velenadarjena! Kdo se bo torej še upal, z onim razupitim hinavcem in obrekovalcem imenovati nas — eine minderwertige Nation?!

Dalje. Ni iz števil jasno razvidno, kako visoko lahko naša mladina dospe, ako se ji znanstvena modrost vsaj deloma v mili materinščini deli, in vsaj začetkoma, pozneje itak lahko tekmuje s komur si bodi. Vnebovpijočo krivico nam torej delajo oni, ki naše narodne šole ovirajo; znamenje krutega barbarizma je torej ona neznatna večina državnega zbora, ki je s svojim neopravičljivim glasovanjem zatrla slovensko gimnazijo v Celju. Naši nasprotniki utegnejo biti bogati in veliki, a pravični in človekoljubni in vneti za vesoljni napredek niso, svetovna zgodovina jih mora imenovati krvoločne Herodeže na polju omike.

Čuden slučaj je nanesel, da se je naša matura ravno oni dan končala, ko je došla z Dunaja neverjetna vest, da koncem avgusta preneha slovenska gimnazija v Celju. Domoljubno srce mora zajokati, ko vidi tu tako sijajen uspeh — a tam pa peklensko zavist in nečuvstvo brezobzirnost, ki nam hoče onemogočiti napredek na podlagi slovenskega jezika. Osveta ne izostane. Z nesmrtnim Homerjem rečemo: Essetai hēmar... Prišel bo dan, dan osvete nad našimi nasprotniki.

Sicer pa naj ne kalijo taka premišljevanja našega veselja nad toli izbornim izidom gimnazijske mature v

Mariboru. Oziraje se na njo pač lahko rečemo: Naša mladina je naš up in naš ponos. Več, kakor 100 govorov v državnem zboru v našo obrambo, koristili so nam naši vrli dijaki, ki so dali tako dražestno blesteti slovenski um pri težavnem izpitu. Daj Bog, da bi takih odličnih dijakov še mnogo izgojile naše šole. Zato pa, draga mladina, bodi marljiva, bodi vstrajna, uči se v potu svojega obraza, da boš sijajno prekosila vse svoje tekmece! Vi stariši, odgojitelji in učitelji, Vi pa vodite z neumorno vnemo slovensko mladež na potu blažene omike in vsestranskega, toda le pravega napredka.

A Vi, vrli, odlični maturanti mariborski! Vam pa bodi izrečena tisočera hvala, da ste tako lepo povzdignili narodno čast! Bog Vas i nadalje blagoslovi in z vso srečo spremljaj po raznoličnih potih Vašega življenja! Bodite čast vsakemu stanu, glejte, da bode naš narodni razvoj z Vami dobil toliko nerazrušljivih stebrov, kolikor Vas je po številu. Delujte z vsemi dušnimi silami, kojih kreposti odslej poznamo, za blagor, čast in slavo premilega naroda,

Da bomo narod poštenjakov,
Da bomo narod vrlih mož!

Nemški „volkstag“ — slovenski protishod!

Iz Celovca, dne 19. julija.

Dne 11. julija smo imeli v Celovcu velik dirindaj. Zbrali so se naši koroški, pa tudi drugi liberalni in nacijski Nemci, med njimi mnogi državni in deželni poslanci. Štajarcev kajpak tudi ni manjkalo. Prišli so veliki in mali Vaši nemški bogovi, od celjskega Pommerja do graškega Hohenburgerja in Hofmanna, od šentpeterskega Lenko-ta do Vašega ljubega mariborskega Franceljna Girstmajerja in Kokošineka itd.

Kaj so hoteli? Ropotati zoper Slovane, vlado, jezikovne naredbe, kratkoma zoper vse, kar ni pristojeno po volji in trmoglavnosti teh ljudij. Ne godi se jim v širni Avstriji prav nobena krivica; povsod uživajo svoje pravice v polni meri, da, še več, kakor drugi narodi. Ali ker drugih ne morejo tlačiti, ker tudi drugi poleg njih zahtevajo skromne svoje pravice, zato kričé, hujskajo ljudstvo, delajo obstrukcijo. Kako s tem, v mnogem oziru čisto smešnem postopanjem škodujejo ljudstvu v gospodarskem oziru, o tem modro molčijo in rajši slepijo ljudi s praznimi frazami in lepodonečimi besedami.

Prav nič novega niso povedali mnogi govorniki na onem shodu. Mlatili so že znano prazno slamo. „Zatiranje nemštva“, in slične povsem neopravičene fraze so ponavljali razni govorniki-poslanci, kakor so nastopali po vrsti: Dobernik, dr. Metnic, Hohenburger, Sylvester,

Richter, Böheim, Tschernigg, Pessler, dr. Steinwender, Heeger, A. Lemiš, Thurner in Derschatta.

Najbolj se je postavil glavni vodja nemškonacijske stranke, dr. Steinwender. Vse kar so razni govorniki bolj prikrito in z mnogimi praznimi besedami razpravljali v dolgih govorih, to je kratko pa jasno povedal dr. Steinwender s sledečim stavkom: »Wir Deutsche können zwar dem Staate dienen, aber wir werden in keinem Staate der Welt die Dienerrolle spielen; denn wir Deutsche sind ein Herrenvolk und zur Herrschaft müssen wir kommen«. To je: »Nemci moremo sicer državi služiti, ali v nobeni državi sveta ne bomo opravljali posla služabnikov; zakaj mi Nemci smo gospodsko ljudstvo in gospodstvo moramo doseči«.

Dà, to je njih nakana in zlobna namera! Tlačiti nas hočejo, sami vladati, — a drugi naj bi samo plačevali, nosili težki denarni in krvni davek, — Nemec hoče vladati. Kaj jim mar božja in cesarska postava! Brez božje pravice, brez postave, hočejo samo jedno: vladati! S to izjavo so se pokazali vsaj enkrat v pravi luči. Zpomnimo si, Slovenci, izrek Steinwendrov prav dobro, podučljiv je za nas!

Kaj bomo počeli po celovškem »volkstagu« mi Slovenci? Bodemo-li mirovali, ko vidimo najkrutejše svoje nasprotnike neprestano pri delu? Nikakor ne! Zdramimo se, združimo se na vseslovenskem shodu!

Tak shod nam je v sedanjih tako zamotanih, a za nas odločilnih razmerah neobhodno potreben. Potreba je nujna, da se nam do dobra pojasni politični položaj, da se posvetujemo o potrebnih korakih za bodočnost.

Celovski »volkstag«, padec Celja, mnoge vladne naredbe, zahtevajo odločen odgovor, krepko obrambo od naše strani. Skličejo nas naj naši gg. poslanci na shod, na katerem nam morejo pojasniti položaj, slišati mnenje ljudstva, posvetovati se, kako se naj postopa v bodoče. Celovski »Mir« pravi o tem: »Na onih, katerim je narod pri volitvah skazal zaupanje, je sedaj, da nastopijo in nas skličejo na prepotrebno skupno posvetovanje. Takšen vseslovenski shod, združen s hrvaškimi rodoljubi iz Istre, ki naj se vrši na podlagi programa slovanske krščanske narodne zveze v državnem zboru, nas mora združiti k skupnemu odločnemu delu in naporu za naše pravice in koristi. Skrajni čas je, da ne gledamo več mirno pogubonosno postopanje naših nasprotnikov, marveč da se i mi ganemo in potrebno ukrenemo za obstanek naš na naši lastni slovenski zemlji.«

O potrebi in pomenu vseslovenskega shoda v naših dneh ne more več dvomiti nobeden slovenski rodoljub. Najboljši dokaz za to je vik in krik, kateri so zagnali nasprotniki naši, ko se je sprožila misel o takem shodu. Cesar se razkačeni naši nasprotniki boje, kar oni psujejo, to je nam koristno in potrebno.

Z zgorej omenjenim listom poudarjamo torej tudi tú: Resen in za nas odločilen je sedanji čas. Torej na delo, in ne udajmo se!

—rn—

Cerkvene zadeve.

Cerkev sv. Eme, podružnica kozjanska.

Ta cerkva je znotraj in zunaj popolnoma prenovljena. Sv. Ema, slovenska kneginja in pilštanjska rojakinja, ima v naši škofiji le dve cerkvi: farno cerkev v rogaški dekaniji ob štajarsko-hrvaški meji in pa kozjansko podružnico. Le-ta se je ob Št. Emski nedelji bliščala v praznični lepoti. Junija meseca je namreč

pozlatil rožo ali križ in jabolko ter streho zvonika po-barval z oljnat barvo domači slikar in pozlatař Miha Gerzina iz Zdol pri Kozjem, ki je tudi pobelil druge dele cerkvice; znotraj pa jo je že lani krasno prenovil. Zvonik je bil poprej lesen. Leta 1861. pa so kozjanski župljani po prizadevanju takratnega namestnega kaplana, sedanjega častnega kanonika in dekana A. Hajseka v Slov. Bistrici, sezidali nov zvonik za 2100 gld. Pomembno je, da sta bila pri zgradbi novega zvonika l. 1861. cerkvena ključarja Franc Volavšek in Franc Novak, pri popravljanju pa letos nju sinova, Miha Volovšek in Ant. Novak. Kakor sta bila očeta, tako sta tudi sinova vestna cerkvena ključarja, ki sta bila letos v postu enoglasno izvoljena, drugi na novo, prvi pa že opravlja svojo službo blizu 20 let. — Pri tej priliki priporočamo Slovencem našega slikarja in pozlatařja Miha Gerzina.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Sv. Peter v Savinjski dolini 16 gld. 61 kr., Sv. Lovrenc v Slov. goricah 169 gld., Celje 56 gld., Galicija 16 gld., Polensak 11 gld. 10 kr., Braslovce 18 gld. 81 kr., Sv. Jakob v Slov. goricah 16 gld. 25 kr., Trbovlje 13 gld., Dobova 23 gld. 50 kr., Sv. Ilj v Slov. gor. 24 gld., Sv. Tomaž pri Vel. Nedelji 19 gld., Ljutomer 20 gld., Sv. Peter pri Radgoni 10 gld., Sv. Jurij na južni žel. 24 gld. 25 kr., Sladka gora 10 gld., Kalobje 3 gld. 69 kr., Žusem 1 gld. 50 kr., Slivnica pri Celju 5 gld.

Gospodarske stvari.

Peronospora ali strupena rosa ter način, kako se tej bolezni obraniti.

(Govoril dne 27. maja na podučnem shodu središkega bralnega društva „Edinost“ Anton Kosi, učitelj in posestnik v Središču.)

(Dalje.)

Iz vsega tega je razvidno, da je za škropljenje — čeprav je moči tudi z 1% raztopino galice (to je 3 kg na polovnjak) doseči povoljnih uspehov, vendar le bolje, ako se jemlje več te snovi.

Včasih se sliši od kakega prav vnetega vinorejca: »O pravem času sem škropil, a vendar se mi je začelo listje tu in tam že smoditi; zdi se mi, da sem djal preveč vitrijola, ker sem ga vzel na polovnjak 6 kg.«

Kaj je z mnenjem tega vinorejca? Jeli rabil v resnici preveč galice? Strokovnjak mu bo rekel, da ne, ker se jemljejo v praksi, kakor bomo slišali, še mnogo večje množine galice, a vendar ni preveč.

Meseca junija lanskega leta se je vnel med nekaterimi strokovnjaki prepir o vprašanju, koliko galice se naj na hektoliter vode jemlje.

Potovalni učitelj za Spodnje - Avstrijsko ter znani kmetijski strokovni pisatelj J. Jablanzy je namreč lani v nekem nemškem vinarskem listu* priporočal 3% dodatek galice, kar iznaša za polovnjak 9 kg. Ker so začeli temu nekateri drugi veščaki in vinogradniki oporekati, dokazal jim je Jablanzy, da na Francoskem rabijo vinogradniki z najboljšim uspehom celó 6% raztopino (torej 18 kg na polovnjak) in da kaže v obče v jako vlažnih letinah jemati večjo množino galice, kakor navadno; temu primerno seveda tudi več apna.

Kar se tiče nas, mislim, da je najbolje, ako se iz denarstvenih ozirov držimo srednje poti, torej 4 do 5 kg v navadnih letinah in 6 do 7 kg** na

* Weinlaube, 1896, str. 289.

** S tekočino, v koji je raztopljena tú navedena množina galice, se prav lahko škropi, medtem ko so tekočine z večjo množino galice že precej debelo tekoče, kar pri škropljenju razprševanje močno ovira.

polovnjak pa v letinah, ki so vsled velike mokrote posebno ugodne za razvoj peronospor.

Strah pa, da bi kdo djāl preveč galice, je torej, kakor smo ravno slišali, celó nepotreben, skrbeti se mora le, da se dodene vitrijolni raztopini tudi toliko apna, da je tekočina neutralizovana, o čemur se prepričamo na dva prej popisana načina.

Nekateri vinorejci devajo za prvo škropljenje manj galice, kakor za drugo, trdč, da so mladike pri vsem škropljenju še zeló nežne in bi je utegnili s premočno raztopino galice poškodovati, drugi pa napravljajo za vsako škropljenje jednako mešanico. Jaz sem jemal in še jemljem za prvo škropljenje vedno isto množino galice, kakor za drugo, namreč $4\frac{1}{2}$ do 5 kg, pa se mi hvala Bogu — ni nikoli nič ponesrečilo.

Moč in uspeh bakreno-apnene zmesi.

Listje, cvetje in grozdiče se mora z zmesjo škropiti, predno se gliva prikaže, zakaj učinek zmesi je ta, da se voda — bodisi rosa ali dežnica — v kateri bi utegnili trosi kaliti, z bakreno mešanico zastrupi, tako, da kali bolezní usahnejo, še predno so se zarile v notranjost listovo. Ako se je glivica že enkrat zarila v list, ne hasne škropljenje več, vsaj za isti list ne.

Tò sredstvo je torej le neko branilo, da se bolezni ne prične, nikakor pa ne zdravilo ali lek, s kojim bi se že bolni trtini deli zdravili, zato se mora škropiti v času, predno bolezen nastane in predno začne trosje kaliti.

Kalenje trosa pospešuje, kakor že znamo, vlaga poleg toplote.

Kedaj nam je torej škropiti? Na vsak način nekoliko časa poprej, kakor se začne pojavljati strupena rosa; a ker je pojavljanje peronospor zavisno od podnebja, lege, kraja, zato se čas za prvo škropljenje ne more vsako leto natančno naprej določiti. Ako je pomlad suha in mrzla, ne bode glivica strupene rose kalila tako zgodaj, kakor pri topli in vlažni spomladi, tudi v suhih legah bode nastopila kasneje, a tudi slabeje kakor v vlažnih. (Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 26. julija v Žalcu, na Teharjih, v Lipnici, pri Mariji-Trošt, v Kozjem, Slov. Bistrici, Ormožu in na Framu. Dne 29. julija na Bregu pri Ptuj (za svinje). Dne 30. julija v Kostivnici.

Dopisi.

Iz Celja. (Shod zaupnih mož.) Koj, ko se je izvedela naredba vlade gledé slovenske celjske gimnazije, sklical se je shod zaupnih mož spodnještajarskih v Celje na torek, dne 20. julija. Shod je bil izredno mnogobrojno obiskan. Udeležili so se istega državní poslanci, skoraj vsi deželni poslanci ter najodličnejši možje iz Celja, Žalca, Brežic, Laškega, Konjice, Šoštanj, Slov. Bistrice, Vranskega in drugih južnoštajarskih okrajev. Shod je sprejel z burnim odobravanjem naslednjo resolucijo: »Vlada sama in državni zbor so priznali opravičenost slovenske zahteve za ustanovitev slovensko-nemške gimnazije v Celju. Odprava te gimnazije, provizorična ustanovitev v zraku visečih posameznih razredov, podrejenih še poleg tega ravnatelju gornje gimnazije celjske, notoričnemu nasprotniku slovenskega naroda in njegovih teženj, določitev, da se sme v prvi razred sprejemati k večjemu 50 dijakov, je torej čin očite krivice, storjene slovenskemu narodu ter žaljenje narodne časti. Vsi slovenski poslanci se torej po-

zivljajo, da storé solidarno, brez ozira na kronovino, v kateri so izvoljeni, vse korake ter porabijo vsa parlamentarno mogoča sredstva, da se popravi ta slovenskemu narodu storjena krivica. — Preselitev slovenske gimnazij v kak drug spodnještajarski kraj se mora, ker gimnazija v kakem drugem kraju ne bi ustrezala vsem zahtevam in potrebam slovenskega prebivalstva v južnem delu spodnje Štajarske, enkrat za vselej odkloniti.« — Shod zaupnih mož je sestavil nadalje poseben odsek, obstoječ iz gg. dr. Josipa Serneca, dež. glav. namestnika, dr. Ivana Dečka, deželnega poslanca, dr. Josipa Vrečka, odvetnika, dr. Jura Hrašovca, odvetnika, in Lovrenca Baša, notarja, vseh v Celju, z nalogom, da storé potrebne korake, da se skliče v primerno kratkem času občni politični zbor slovenski, kateri naj vzame v pretres sedaj nastali politični položaj, izrazi zahteve slovenskega naroda ter da navodilo slovenskim državnim poslancem gledé njih daljnjega postopanja.

Iz Celja. (Germanški fanatizem.) Ustani, narod naš, ter se zavedaj vendar enkrat svoje moči! Ali še ne vidiš, Slovenec, da edino ti si tisti, ki v svoji brezbriznosti rediš in vzdržuješ svoje zaklete sovražnike, kateri ti tvoje nađebudne sinove, ki jih imaš v Celju v šolah, tukaj pobijajo ob belem dnevu na ulici in sicer tako pobijajo, da morajo ljudje ranjence z bojišča nositi. Zakaj jih druhal tako pobija? Edino le zato, ker tvoji sinovi nočejo zatajiti jezika svoje matere, torej edino le zato, ker slovenski govorijo v »nemškem« Celju! To, kar tukaj opisujem, se je zgodilo v četrtek zvečer ob pol 8. uri pred hotelom »zur Krone«. Dogodek pa je bil ta: Sprehajajočimse, slovenskim dijakom pred hotelom »zur Krone« pride nasproti neki nemčurski gimnazijalec s prav velikim črno-rudečim-žoltim trakom čez prsi. Ali ker je vsem dijakom prepovedano, bodisi kakoršen koli znak narodnosti javno nositi, ga slovenski dijaki opomnijo na disciplinarni red. Med tem malim preprirom pa prihruje tolpa vedno najetih pretepačev ter zahteva v pravi germanski oliki, da morajo naši dijaki nemški govoriti. Ker pa tega niso hoteli, padli so čez nje s palicami, noži in drugimi takimi pripravami. Med temi najetimi pretepači se je posebno odlikoval gosp. Kukovič, knjigovodja pri tvrtki Avgust Lakitsch ali po domače rečeno, štacuna »Pri solncu« na glavnem trgu poleg Faningerja. Pred vrati te štacune stoji veliki German Kukovič ter vabi v lepi slovenščini v prodajalnico vse od kraja, staro in mlado, to lahko opaziš, dragi bralec, vsako nedeljo. Slovenci, Slovenke, izogibajmo se takih ljudi! Takim vinarja ne!

Iz Loke pri Zidanem mostu. (Naša resnicoljubnost in nov evangelij.) Na Alojzijevo nedeljo smo imeli tukaj slovesno prvo sv. obhajilo, kakor si slovesnejšega ne moremo misliti. Mi bi tega ne omenjali, ker tisti, ki so priredili to slovesnost, v svoji skromnosti ne iščejo človeške hvale. Ali ker je neki naš dopisnik v »Domovini« o tem tako strankarsko poročal, ne moremo molčati resnici na ljubo. Res bilo je nad 70 otrok pri prvem sv. obhajilu in mnogi so prišli po 3 ure daleč s hribov. Kdo bi se ne usmilil teh malih nedolžnih otrok? Naš dopisnik poroča: »naš grajščak vitez Sommer in njegova blaga gospa sta preskrbela vsem topli zajutrek«. Ali ni se jih usmilil naš dopisnik in tudi ne naš gosp. grajščak vitez pl. Sommer, temuč usmilila se jih je naša preblaga učiteljica gospa M. Iglarjeva, ki se je že ob mnogih prilikah pokazala kot posebna prijateljica šolske mladine. Blaga gospa učiteljica jim je v prostorni šolski sobi pripravila ne le topel, ampak tako bogat zajutrek, da smo se kar čudili. V imenu otrok jej tukaj izrekamo prvo najsrčnejšo zahvalo, dasiravno naš dopisnik za njo ni imel besedice. Na drugem mestu se pa zahvaljujemo g. grajščaku v. pl.

Sommer-ju, ki je gmotno največ prispel k tej slavnosti; prišel je gospod celo sam pogledat k otrokom in imel z njimi veliko veselje ter tako pokazal, da je res prijatelj šolske mladine. Nikari naj torej ne misli g. vitez, da je naš dopis naperjen proti njemu, temuč hoče le popraviti poročilo našega hudomušnega dopisnika, ki je imel s svojim poročilom posebne nakane. — Kako hudomušen je naš dopisnik, smo razvideli tudi iz sledečega. Ker ni mogel sam skovati dopisa, ga je prosto prestavil po »Tagespošti«. Tu je bil omenjen tudi naš g. kaplan; a naš dopisnik je to izpustil. Zakaj? Zato ker »farjev ne nucamo«. G. urednik, vi še ne veste, da imamo tukaj ljudi, ki bode svet prevstvarili. »Od sedaj bo vse drugače, farji ne bodo več po svoji volji računali«, je klical ob volitvi neki tukajšni posestnik, o katerem smo menili, da mora vendar pameten biti, ker jih ima že precej na hrbtu, ki je bil tudi volilni mož socijal-demokratske stranke, ki je pa s svojimi sodrugi vred častno pogorel. Sramotno je bilo gledati, kako so skoraj vsi pristni vaščanje volili s socijaldemokrati, ali se pa zdržali volitve. Ali to je vse že prestaro, le kaj novega. Delili bomo tudi premoženje. Čegavo? »Usmiljenih sester!« Le pamet, ljudje, pamet, pa ne poslušajte vsacega norca, ki vam kaj kvasi, tudi »Delavca« ne!

Iz Kozjega. (Odlikovanje.) Nepopisna radost je zavlada te dni po naši župniji in po vsej kozjanski dekaniji, ko se je razširila vesela vest, da je presvetli cesar odlikoval našega preč. g. kanonika Janeza Ev. Bosina z zlatim križcem za zasluge s krono. Srce nam utriplje vesolja in pero nam zastaja, poročajoč preradostno novico. Marsikatera solza srčnega veselja se je utrnila iz oces hvaležnih faranov, ko so zvedeli, da je sam presvetli cesar spoznal velike zasluge g. kanonika ter jih tako izvanredno odlikoval. O, te solze udanih faranov! Odsev so otroško udanih, hvaležnih src! Nehoté silijo mi v spomin besede pesnikove:

„Oj ti dišeča rožica,
Čvetoča v rajskem logi,
Hvaležnost tebi je ime,
Poznajo dobri te ljudje,
A nikdar ne trinogi!“

To odlikovanje je pa tudi častno za vso župnijo in dekanijo, je častno za našo lavantinsko škofijo in za ves duhovniški stan. Mi pa srčno udani kličemo gosp. kanoniku: Dal Vam ljubi Bog, da bi nosili zasluženi zlati križec s krono še mnogaja leta, enkrat pa naj Vas Križani sam, katerega križ pomeni, krona z zlato krono nebeško!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar, ki bivajo zdaj v Ištu, sprejmejo te dni ljubljanskega župana, da jim poroča o zadnjem potresu. — Oni dan je imel pododsek izvrševalnega odbora državnozborske večine sejo. Grof Dzieduszycki je izjavil, da bo večina krepko čuvala jezikovne navedbe, poljski klub pa zvesto podpiral grofa Badenija.

Češko. Hebski Nemci so ono nedeljo, ko je bila ondi velikonemška rabuka, poslali nemškemu cesarju Viljemu telegram, v katerem so se pritožili zaradi postopanja vojakov in čeških policistov ter prosili pomoči za bodočnost. Ali je svet že kje videl hujše izdajice?

Štajarsko. Minister Gautsch je zdaj zatrl slovensko gimnazijo v Celju. S tem ni pomiril Nemcev, nas Slovence pa je hudo razžalil ter zopet pokazal, kako je vlada nam Slovincem še vedno sovražna.

V Celju se bojda ustanovi šola za živinozdravnike, seveda nemška!

Koroško. Mestni zastop v Beljaku je sklenil, da od dne 1. septembra naprej ne bode več opravljal pisarij za okrajno glavarstvo. S tem posnema mesto Beljak mnoge nemške občine na Češkem.

Kranjsko. Danes teden, zjutraj ob 7. uri je bil v Ljubljani in okolici kratek, ali sila močen potres. 150 dimnikov in mnogo opeke je padlo raz strehe, več zidov je razpokalo, zlasti so zopet močno poškodovane cerkve in druga javna poslopja. Samo na zasebnih poslopih znaša škoda nad pol milijona. — V Ljubljani so krščansko-socijalni železničarji imeli dva shoda, na katerih je govoril poslanec Tusel s Solnograškega.

Primorsko. V Gorici še se vedno ni ustanovila slovenska ljudska šola, dasi je najvišje sodišče o tem že pred dvema letoma razsodilo. — Občni zbor polit. društva »Edinost« v Trstu je bil velikansko obiskan. Govorili so Spinčič, Kompare in Ivan Nabergoj, ki se je zopet prepričal, kako srčno so mu udani slovenski Tržačani.

Vnanje države.

Rim. Dne 14. julija je bil pri sv. očetu serajevski nadškof, dr. Stadler, ter jim je poročal o slovanskem bogoslužju. — Papež podarijo 10.000 lir za najboljšo podobo sv. Družine, ki se prih. leto izpostavi v Turinu na razstavi za cerkveno umetnost.

Italijansko. Državni zbor je vsled velike vročine prenehal s svojimi posvetovanji. — Na gornjem Italijanskem je poljedelski štrajk; okoli Ferrare, Padove in Cremona zahtevajo delavci večjo plačo.

Francosko. Komisija za preiskavo panamskih goljufij je sklenila, da se napoti vseh 33 članov na Angleško in zasliši tam bivajočega, v to zadevo najbolj zapletenega Kornelija Herza.

Nemško. Blizu 1000 vsučiliških profesorjev je poslalo pismeno priznanje praškim nemškim profesorjem, ki so se izrekli zoper jezikovne navedbe na Češkem in Moravskem. Kaj vendar brigajo Nemce v »rajhu« avstrijske stvari?

Rusko. Danes teden so v Sibiriji uvedli porotna sodišča. — Petrograjski mestni glavar je izdal naredbo, da delavci in delavke, imajoči 12—15 let, smejo delati na dan samo 8 ur. — Pri Sevastopolju usidrano vojno brodovje je dobilo ukaz, pripraviti vse, kar treba, da lahko v dveh urah zapusti pristanišče.

Turško. Pogajanja zaradi miru med poslaniki in turško vlado so se včeraj pretrgala za nedoločen čas, ker se Turčija noče udati zahtevam velesil. — Ker Turčija več ne pusti Perzom in Indom pokapati mrtvecev v Kerbeli, so Perzi na Turke tako razdraženi, da utegne med njimi nastati vojska.

Kreta. Sultan je Djevad-paša imenoval za poveljnika turških vojakov na Kreti. — Oni dan so v Kaneji Turki napadli kristijane, ki so dovedli živež na trg, ter jim odvzeli blago. Navstal je velik nemir. Zaprtih je bilo več oseb. Evropski admirali so sklenili, ako se to še ponovi, da odzovejo iz mesta kristijane, na mesto pa bodo dali streljati.

Za poduk in kratek čas.

Krivoprisežnik.

(Dalje.)

Klimovca se je z blagoslovljeno vodo poskropila in se je napotila k sosedu. Ko pride pred vrata, še se enkrat prekriža in brez strahu stopi v hišo in po-

zdravi: »Hvaljen bodi Jezus Kristus!« »Na veke, Amen!« odgovoril je sin na mesto očeta. »Srečno došli, soseda!« je prijazno rekel sin. Stari Šibal pa je tiho stal, in še le čez nekaj trenutkov je rekel: »Kaj dobrega ste nam prinesli?« Janez pa je med tem odšel iz sobe po svojih opravilih.

»Mnogo, mnogo, strije Šibal, reče udova. Najpoprej vam naznam, da sem vam že plačala ves dolg.« — »Še 100 gld. ste mi dolžni! odgovarjal je surovo Šibal, še 100 gld.« — »Jaz pa dobro vem«, reče udova, »da vam nisem ničesar dolžna in tudi ničesar vam ne plačam! Hvala Bogu, da sem si shranila potrdila, da sem vam že vse plačala. Le tožite me, bom vam pri sodnji še druge reči povedala, o katerih vi mislite, da so v grobu skrite. Ali mislite, da bom tudi jaz krivo prisegala?« rekla je Klimovca s povzdignjenim glasom. Kakor, da bi bil blisk v bližini udaril, tako se je teh besed Šibal ustrašil.

»Za vsacega grešnika pride čas«, reče dalje udova. »in mislim za vas je že zadnji čas, da se spravite s tistimi, katerim ste veliko krivico storili. Saj vi dobro veste, kaj mislim!«

»Ničesar ne vem!« kričal je Šibal, »ničesar ne vem!« — »Jaz pa vem«, reče udova »da nočete spoznati, in da zapirate svoje srce pred spoznanjem resnice in pravice. Popravite vse, preden se poslužim zadnjega pripomočka, katerega mi je vaša žena še pred smrtjo izročila!« — »Lažete!« kričal je starec, »samo strašiti me hočete, saj vi ničesar ne veste!«

Zdaj potegne udova pismo iz nedrij in reče: »Tukaj je zapisala vaša žena vašo hudobijo in dala podpisati od dveh prič. Vi dobro veste, da ste s to hudobijo svojo ženo v grob spravili. Bala se je vas, in zato ni zoper vas pričala, vest pa jo je hudo pekla in vznemirjala. Od tega dne je vedno bolehal. Ko pa je videla, da se ji bliža smrt, poklicala je g. župnika, da se z njimi posvetuje. Duhovnik so strmeli nad vašo hudobijo, in ker se jim je vaš sin Janez usmilil, da ne bi zavoljo vaše hudobije od ljudi zaničevanja trpel, svetovali so vaši ženi, naj sama zapiše, če more, vašo hudobijo, in pismo naj da potrditi od dveh prič in kakemu zanesljivemu človeku izroči, ki se ga naj posluži pri sodnji, ako bo treba. Kaj je v pismu zapisano, dobro veste. Pismo pa jaz imam. Drugi dan potem se je dala vaša žena sprevideti s svetimi zakramenti, in v kratkem je mirno v Gospodu zaspala. Ogibali ste se tiste sobe, kjer je vaša žena umrla, ker vas je vest pekla in morali ste se vselej spominjati tistega trenutka, ko je vaša žena pred vami klečala in jokaje za živega Boga prosila, da naj vrnete po krivici pridobljeno premoženje. In kaj ste vi storili? Z nogo ste jo sunili, preklinjali in klicali: Le pojdi, zatoži me, potem ne smeš več v hišo, bode tudi za tebe sramota in za tvojega edinega sina.« —

Med tem govorom je prišel Janez v sobo in je vse slisal. Klimovca pa je nadaljevala, rekoč: »Hočete, da to pismo izročim vašemu sinu, da prebere, kar je umirajoča mati pisala, ali da grem z njim k sodnji in vas tam zatožim? Da že prej nisem tega storila, bil je to uzrok, ker sem čakala, da sami spoznate svojo hudobijo in vse popravite; ker pa tega nočete storiti, hočem to, kar sem dolžna, storiti!«

Ko je udova dogovorila, bilo je v sobi tiho kakor v grobu; starec se ni upal besedice spregovoriti. Še le čez nekaj trenutkov je rekel: »Dobro bom vse presodil, preden vam kaj odgovorim.« Potem je Klimovca pismo dobro shranila, lepo podravila in odšla. (Dalje prih.)

Smešnica. Učitelj, hoteč razlagati svojim učencem o slabi vesti, vpraša: »Kaj ima človek, kateri po noči v postelji ne more spati, da se valja sem ter tje?«

— Dolgo časa so vsi tiho, slednjič se vendar oglasi neki učenec in reče: »Bolho!«

Razne stvari.

Domače. (Shod volilcev) skliče č. g. Jožef Žičkar, državni in deželni poslanec, prihodnjo nedeljo, dne 25. julija, v Kozje v gostilniške prostore g. Fr. Gučeka št. 24 in sicer točno ob 3. uri popoldne. Po tem zborovanju prične takoj »gospodarsko bralno društvo« svoje zborovanje.

(Pri Sv. Barbari v Halozah) skliče prihodnjo nedeljo, dne 25. julija, shod volilcev vlč. g. državni poslanec dr. L. Gregorec. Shod v Ormožu bode pa dne 1. avgusta.

(25letnica duhovništva.) Včeraj, dne 21. julija, je minolo 25 let, kar so bili v mašnike posvečeni naslednji p. n. gospodje duhovniki naše škofije: kanonik dr. Ivan Mlakar; dekan Franc Dovnik, Avgustin Hecl, Jožef Kralj; župniki Jurij Galun, Janez Prešern, Anton Ribar, Alojz Šijanec, Mihael Strašek, Valentin Tamše, Karol Tribnik in Jakob Zupanič. Še 25 let, zdravih in srečnih!

(Z odliko) so ti-le slovenski gg. maturantje na gimnaziji v Mariboru napravili zrelostni izpit: Bosina Ivan, Božič Anton, Florjančič Jožef, Kociper Janez, Kosi Jakob, Kukovec Alojz, Limovšek Jožef, Očkerl Jožef, Slavič Matija, Spindler Franc, Stergar Anton in Vajda Franc.

(Iz Ormoža) se naznanja, da bode katoliško politično slovensko društvo »Sloga« imelo občno zborovanje v nedeljo, dne 1. avgusta ob 3. uri popoldne v gostilni gospoda Kalchbrennerja pri »Solncu«. Povabljen sta čast. gosp. državni poslanec dr. Lav. Gregorec in deželni poslanec g. dr. Fr. Rosina, ki bodeta poročala o svojem poslanskem delovanju.

(Cerkvene vesti.) Preslikana bode župna cerkev v Št. Ilju pri Velenju. — Nov tlak je dobila podružna cerkev v Okonini pri Sv. Frančišku v Savinjski dolini.

(Šolske vesti.) Umrl je dne 14. julija na Ljubnem bivši pomožni učitelj na Gorici v gornji Savinjski dolini, g. Ivan Kopušar. — G. učitelj Iv. Kramer je prestavljen z Zidanega mosta na Vransko. — V ponedeljek so odprli drugi šolski razred v Št. Andražu nad Polzelem.

(Od srednje Savinje.) Občina Braslovče sme odslej na mostiču med Malimi Braslovčami in Podvinom pobirati navadno muto. — Novo tovarno, bojda za šivanke, zida na Polzeli Dunajčan Primm.

(Nekdanji celjski glavar,) dr. Pavel Wagner, je imenovan namestniškim svetovalcem. Za kake zasluge pa? Vprašajo vsi oni Slovenci, ki tega moža dobro poznajo.

(Trije žalostni dogodki) se nam poročajo od Marije-Snežne. Dne 6. julija so na cesti mrtvega našli 82letnega Mihaela Lorbeja s palico v roki. Dne 14. julija pa je 63letna posestnica Ana Jaušnik še zdrava obed skuhala koscem, ob štirih pa je že bila mrtva. In pri prevžitkarju Filipu Pijavcu je nedavno strela udarila v jagnjed tik vinograda. V tem pa je bila pri »sepu« napeljana železna žica, in po tej je strela poškodovala trsove 48 metrov daleč.

(Šolske vesti iz Celja.) Te dni je delalo zrelostni izpit 21 gimnazijcev: 11 Slovencev in 10 Nemcev. Dovršili so ga vsi povoljno, Jakob Rabuza in Gvidon Serneč z odliko. — Nižja gimnazija letos ni izdala nobenega poročila. Na koncu leta je bilo v obeh razredih

90 učencev. Izmed teh je dobilo odliko 7, prvi red 61, drugi red 9, tretji red 2; po počitnicah ponavlja skušnjo iz enega predmeta 10 učencev, 1 učenec vsled bolezni ni bil izprašan. — V meščanski šoli, tem poglavitnem zavodu za germanizacijo, je bilo 91 učencev; 46 Slovencev in 45 Nemcev.

(Narodna veselica v Hudi luknji) se bode letos še vršila v nedeljo dne 1. in 29. avgusta. Poleg izvrstne godbe se pričakujejo dne 1. avgusta pevci konjiški, dne 29. avgusta pa tamburaši šoštanjski. Začetek ob 3. uri popoldne. Narodnjaki, pridite si ogledat teh krasnih podzemeljskih prostorov!

(Za romanje) v Marjino-Celje dne 11. avgusta se opaža zelo veliko zanimanje. Gospodom duhovnikom je prilika letos posebno ugodna, obiskati slavno božjo pot, ker so že v petek, dne 13. avgusta zopet vsi lahko doma.

(Občinski zastop Velenje) je sklenil v svoji zadnji seji, da odobruje popolnoma jezikovne naredbe za Česko in Moravsko in da zahteva iste naredbe tudi za slovenske dežele.

(Sejem v Kozjem.) V ponedeljek, dne 26. julija je v Kozjem navadni živinski sejem. Ker se je zadnjič na Antonov sejem prignalo več sto glav živine in to prvikrat, zato se nadajamo, da se bo Jakobov sejem še boljše obnesel ter opozarjamo nanj tem potom živinske trgovce in kupce.

(Zlata poroka.) V sredo, dne 7. julija sta obhajala pri Sv. Trojici v Slov. gor. g. Miha Mavrič, vpo-kojeni nadučitelj anovski in njegova soproga Marija Mavrič redko slovesnost v spomin 50letnega srečnega zakona. Veleč. g. dekan Jož. Jurčič je sivolasa slavljenca znova po cerkvenih obredih zavezal in njun zakon blagoslovil.

(Z Laškega.) Dne 25. julija ob 3. uri popoldne bo potovalni učitelj g. Iv. Bele predaval o predmetu, za kmete jako zanimivem in važnem. Predavanje bode v Kukečevi pivarni § 11 popolnoma s prostim vstopom in je želeti, da bi se ga obilo naših kmetov udeležilo. Predavanje je oskrbel odbor bralnega društva po posredovanju predsednika tukajšne kmetijske podružnice, g. Valentiniča.

(Shod volilcev na Laškem.) Dne 1. avgusta ob 3. uri popoldne skliče državni poslanec, gosp. Jožef Žičkar, shod volilcev iz laškega okraja v Kukečevo pivarno. Volilci, kmetje, pridite, da boste slišali poročilo gosp. poslanca, kateri bo vaš v marsičem podučil in vam marsikaj razjasnil.

(Veselico) priredé dijaki pri Sv. Marjeti niže Ptuja dne 1. avgusta ob 5. uri zvečer. Pelo se bode, tamburalo ter igrala šaloigra »Županova Micika«.

(Priporočilo.) Vsem, ki se bavijo s socialnim vprašanjem, priporočamo imenitno knjigo »Črne bukve kmečkega stanu«. Spisal jih je dr. Krek, stanejo 50 kr. v katoliški bukvarni v Ljubljani.

(Okrožno sodišče v Mariboru.) Pravosodno ministerstvo je že odredilo ustanovitev okrožnega sodišča v Mariboru. Okrožje bode obsegalo sodne okraje: Ormož, Št. Lenart, Ljutomer, Marenberg, Gorenja Radgona, Ptuj, Slovenska Bistrica in Maribor, levi breg Drave in desni breg Drave, kateri okrajji so doslej pripadali celjskemu okrožju. Novo okrožno sodišče začne poslovati dne 1. januarja 1898. Sedanje sodišče Maribor levi breg Drave in Maribor desni breg Drave se združita v jedno.

(Glasovire), pijanine in harmonije iz najboljših tovarn posojuje ali prodaja po ceni g. Berta Volckmar v Mariboru. Več v naznanilu.

Društvene. (Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali p. n. gospodje Boštjan Kovačec, Val. Vogrinc

in Janez Rotner, kaplan pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., 3 krone in spošt. Ančka Zupanič v Jarenini 2 kroni.

(Še enkrat opozarjamo) na shod »kat. pol. društva za vranski okraj« v Gomilski vasi dne 25. julija popoldne po treh. Shod bo na prostem med župniščem in šolo. Govoril bo dr. Ivan Krek iz Ljubljane o socialni demokraciji in sploh o socialnem vprašanju; gosp. A. K. o naši organizaciji. Pridite v obilnem številu!

(Vabilo na otvoritev) »gospodarskega bralnega društva v Kozjem«. »Gospodarsko bralno društvo v Kozjem« se slovesno otvori dne 25. julija z naslednjim vspeedom: 1. Pozdrav predsednika osnovnega odbora. 2. Čitanje in razlaganje društvenih pravil. 3. Zapisovanje udov. 4. Volitev predsednika in odbornikov. 5. Razni predlogi in govori. Med posamičnimi točkami svira godba in pojo pevci. Prostor: Gostilniški vrt g. Fr. Gučka. Osebna in posebna povabila se ne morejo razpošiljati. Rojaki, pridite kolikor le mogoče v obilnem številu!

(Prošnja.) »Gospodarsko bralno društvo v Kozjem« uljudno prosi podpore bodi si v denarju ali v bukvah. Rojaki in rodoljubi slovenski! Komur je količkar mar za razvoj in povzdigo kozjanskega trga in okraja, pristopite k novemu društvu in podpirajte ga po svojih močeh! Vsako knjigo, vsak krajecar pa tudi vsak dober nasvet društvo hvaležno sprejme.

Iz drugih krajev. (Umrli) je v soboto v Ljubljani grof Rudolf Chorinsky, dvorni svetovalec v pokoju, v 61 letu svoje dobe. Bil je blizu 10 let dvorni svetovalec pri graškem namestništvu in nam Slovencem vedno pravičen. Naj v miru počiva!

(Silna vročina) vlada v Severni Ameriki. Več ko 1000 oseb je zbolelo za solnčarico, od dne 1. julija pa jih je umrlo 350.

(Z balonom na sever) je odplul nadinžinir Andrée. Spremljata ga prijatelja Nils Strindberg in Fränkel. Seboj so vzeli v vrečah hrane in golobov pismonoscev. V znanstvenih krogih trdijo nekateri, da bo možno dospeti na sever, drugi pa menijo, da je odplul Andrée le v gotovo smrt.

(Vročina v Dalmaciji) je strašna. V poslednjih dneh je mnogo ljudi in živali obolelo na solnčarici. Med vajo polka Lacyjevega padlo je pet vojakov mrtvih radi solnčarice, dvajset pa jih je zbolelo.

(Koristižnadjbe) postane lahko smešna, ako se na mesto iste prodajajo malovredna ponarejanja, kakor se to dogaja nasproti Kathreinerjevi sladni kavi z aro in ukusom prave bobove kave. Ta ponarejanja so napravljena iz sežganega ječmena, ali pa iz pivnega slada. To ponarejeno blago pa ne doseza zaželjenega uspeha, ker nima pravega ukusa. Ta uspeh doseza izključno prava Kathreinerjeva sladna kava.

(Priporočba.) Zavarovanje vseh vrst pri »Unio catholica«. Pošteni, delavni zastopniki na deželi se iščejo. Več pové radovoljno glavni zastop v Graecu, Radetzkygasse šte. 1.

Govorite in pišite povsod in vsikdar le slovenski in zahtevajte slovenske tiskovine, držite se tudi slovenskih šeg in slovenske noše!

Loterijne številke.

Trst 17. julija 1897:	34, 82, 72, 15, 25
Line » » »	63, 42, 18, 77, 41

Svilnati damasti 65 kr.

do 14 gld. 65 kr. meter — kakor tudi črna, bela in barvana **Hennebergova svilnata** meter po 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rizasta, karirana, pisana, damasti itd. (okoli 240 različnih baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.) Poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pošta v Švicco se plača po dvoje.

Tovarne za svilo **G. Henneberg** (c. in kr. dvor. lif.) Zürich.

Služba orgljarja in mežnarja

se razpisuje od župnije Sv. Primoža na Pohorju, pošta Vuzenica, do 15. avgusta t. l.

Viničar se išče, ki poleg slovensčine nekoliko nemški govori. Povpraša se naj vsaj do dne 8. avgusta v Celju, Gosposke ulice hšt. 4.

Nakup hipotek, posojila na vse kraje, kapital za stavbe in trgovine, posojila za obrtnije, nakup in prodaja posestev in zemljišč. G. Schmidt, Berlin - Charlottenburg, Schlüterstr. 9a. 7

Mežnar in organist

z dobrimi spričevali želi svojo službo menjati. Ponudbe na upravnništvo „Slov. Gosp.“ 2-3

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi

pri Rogatec-Slatini.

Preskušeni in potrjeni od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristnejše, najreelnejše in najceneje ljudsko

domače zdravilo, ki uteši prsne in pljučne bolezni, želodčni krč itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka **Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“**. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim cenejšo tem nič vrednejo ponaredbo. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšjo zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. 3-30

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Gostilna

zmirom dobro obiskovana se pod roko prodaja blizu Magdalenskega predmestja; novi hram z lepimi hišami, lepo novo gospodarsko poslopje, z velikim sadunosnikom, z dvema vrtooma za sočivje in šalato in dobro obdelanimi njivami. Več se izve tamkaj pri lastniku hšt. 2. na Tezni pri Mariboru. 3-3

V vsakem poštno oddajnem okraju, v vsaki občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot 5

zaupni mož in posredovalec

z dobrim in trajnim postranskim zaslužkom od nekega, mnogo let obstoječega, avstrijskega podjetja prve vrste. Pismene ponudbe pod „V. u. G.“, Gradec, poste restante.

10—22

Ivan Rebek

umetni in stavbeni ključar
v Celji

Poljske ulice 14 (Feldgasse) v lastni hiši.

Priporoča se preč. duhovščini in slavn. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela pri stavbah hiš in drugih poslopij, osobito za **cerkvena dela**, katera se najlepše krasijo z lepim in umetnim ključavničarskim delom, kakor n. pr. kovane mreže za okna, različne okove za vrata, kovane predaltarske, nagrobne in vrtno ograje, različne svetilnike. Izdelujem železna vrata vseh slogov, različna štedilna ognjišča, katera imam tudi v zalogi.

Napeljujem vodovode in strelovode, hišne telefone in telefone. Prevzamem tudi vsa železna **konstrukcijska dela**, bodi si: strehe, stopnice, cvetličnjake itd. itd.

— Vse po najnižjih cenah. —

Načrti in proračuni brezplačno. — Za dobro delo jamčim.

!! Svoji k svojim !!

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani najuljudneje naznanjam čast. duhovščini in slavnem občinstvu, da sem na prigovarjanje več gospodov si priskrbel **zraven svojega dela tudi pravico in delavce za slikanje in dekoriranje sob in dvoran**; tako tudi za razna druga pleskarska dela, za trgovske napise itd. Priskrbel sem si najfineje uzorce, kakor najbolje trajajoče barve, vse v velikem številu, tako, da zamorem z vsako še tako veliko firmo konkurirati. **Po najnovejši metodi se zamorejo izdelovati vsa dela tudi po zimi, za katera dela jamčim vsled trajnosti in finosti.** Častiti duhovščini se tudi za nadaljnja naročila prijazno priporočam za naslednja dela: **Slikanje cerkva** na presno »all fresco«, temperra, kasein silikat itd. Vse to slikam strogo po cerkvenih zahtevah. Dalje se priporočam za slikanje oltarnih slik, slik sv. družine, na platno slikane, križevih potov, transparentov za cerkvena okna, cerkvene in društvene zastave, — katere popolnoma dovršim, tako tudi cerkveno nebo (baldahin). Za vse to zadoštuje mi naznaniti mero in kak damask, oziroma koliko se misli potrošiti.

Povsod naj velja geslo »Svoji k svojim«.

Priporočam se za obila naročila ter se biležim

Z vsem spoštovanjem

Ivan Nep. Gosar,

akad. slikar v Celju, „Narodni Dom“. (Štajarsko.)

23

Razglasilo.

Podpisano mestno županstvo nana, da se bodo vršili od sedaj naprej v Novem mestu (Rudolfovem) na Dolenjskem ob vsakem sejmu za govejo živino tudi

konjski sejmi,

in sicer:

- 1) vsak prvi ponedeljek vsakega meseca (ako pade na tak ponedeljek praznik, vrši se sejem prihodnji ponedeljek), toraj 12 sejmov; nadalje ob vsakem letnem sejmu, kakor:
- 2) januarja v torek po sv. Antonu;
- 3) aprila v torek pred sv. Jurjem;
- 4) avgusta v torek po sv. Jerneji;
- 5) oktobra v torek po sv. Lukeži;
- 6) decembra prvi torek v adventu;

Prvi konjski sejem bode torej

dne 2. avgusta 1897

kot prvi ponedeljek meseca avgusta.

Prirejeno je za te sejme vsestransko pripravno in prostorno novo sejmišče tik državne ceste za novomeškim pokopališčem s posebnim dohodom in posebnim odhodom, kakor tudi poskuševališčem za konje na sejmišču samem.

Mestno županstvo v Novem mestu.
dne 10. julija 1897.

Župan:

1-3

Dr. Šegula.

Dr. A. Praunseis

okrožni in praktični zdravnik
v Celju 12-22

ordinuje tudi za zobobolne vsaki dan od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne v Celju

Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emailom po ameriškem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev.

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani najljubneje naznanja in priporoča razno špecerijsko blago, potem železo, podplate, posebno pa različno žganje liter od 26—75 kr., dobro vino itd., vse po najnižji ceni. 9-10

Z odličnim spoštovanjem

Henrik Klemenčič,
trgovec in gostilničar v Veržeji.

Kdo pije

Kathreiner-

Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav
ostati in si kaj prihraniti.

Javna zahvala.

Povodom mojega, od Njih veličanstva presvitl. cesarja mi podeljenega odlikovanja z zlatim križcem za zasluge s krono, mi je došlo toliko priručnih brzojavnih in pismenih voščil in čestitk, da mi ni moglo se vsa kemu posebej zahvaliti; zato izrekam tem potom vsem blagim in dragim voščilcem in čestilcem najtoplejšo in izkrenjšo zahvalo

Janez Bosina,
dekan.

Naznanilo trgovine!

Vljudno naznanjam s tem, da sem otvorila v **Mariboru** v pritličju hiše, v gosposki ulici štev. 54.

prodajalnico in posojilnico glasovirjev,

ter ob enem priporočam svojo veliko zalogo glasovirjev, pianinov in harmonijev iz slovečih tovarn, kakor: Ehrbar, Czapka, Dörr, Wirth, Schüler von Bösendorfer, „Lyra“, Oeser, Pokorny, Stelzhammer, Hamburger, Berger, Stingl itd.

Za nakup, v zameno in v posojilo pod najugodnejšimi pogoji.

Prodaja po tovarniški ceni!

Izposojila glasovirov od 1 gld. naprej.

S spoštovanjem

Berta Volckmar,

drž. skušana učiteljica na glasovirju.

1—2

Naznanilo!

Grand cirkus Henry!

80 oseb, 60 konjev, lastna godba.

Iz 20 mladih gospa obstoječ balét.

Slon-čudak „Blondin“, izurjeni medvedi, opice, psi itd.

P. n. prebivalcem Mariborskim in okolice vljudno naznanjam, da pridem s svojim velikim cirkusom, v posebnem vlaku iz Gradca in da pridem **samo 12 predstav** o višjem jezdarstvu, konjski dresuri, gimnastiki, komiki, balétu in veliki pantomimi.

V torek, 27. julija 1897 ob 8. uri zvečer

I. velikanska predstava

z obilnim vspehom, kakoršnega še v Mariboru ni bilo.

Vse drugo in natančneje na lepakih in listih.

S spoštovanjem

Henry, ravnatelj.

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 250 straneh še poduk za sveto birmo in 169 svetih pesmi: velja nevezan s podobo vred 32 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom 85 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo 95 kr.

Sv. birma,

Poduk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v III. natisu.

1 kom. velja 6 kr., 10 kom. 55 kr. in 100 kom. 4-50 gld.